

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **3. listopadu 2016** v senátě složeném z předsedy Mgr. Michala Zámečnicka a přísedících Mgr. Ing. Lubomíra Dvořáka a Jarmily Cabanové, **t a k t o:**

Obžalovaní

1) J.G.,

nar. XXXXX,
důchodce a jednatele ve spol. XXXXX,
trvale bytem XXXXX,

a

2) právnická osoba XXXXX,

IČ: XXXXX,
se sídlem XXXXX,
zapsané v oddíle XXXXX, vložka XXXXX u Městského soudu v Praze,

jsou vinni, že

J.G., jako jednatel společnosti **XXXXX, IČ: XXXXX**, se sídlem XXXXX (dále jen XXXXX), úmyslně uvedl dne **5. 11. 2010** v omyl pracovníky **Energetického regulačního úřadu, IČ: 70894451**, se sídlem Masarykovo náměstí č. 91, Jihlava (dále jen ERÚ) v tom, že Fotovoltaická elektrárna (dále jen FVE) společnosti XXXXX umístěná v obci XXXXX, okres Třebíč, je kompletně postavena jako celek a připojena do distribuční sítě v požadovaném výkonu 0,22 MW, neboť v Žádosti o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, ze dne 4. 11. 2010, v příloze č. 12 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., uvedl úmyslně nepravdivé údaje ohledně celkového instalovaného elektrického výkonu provozovny FVE v obci XXXXX, konkrétně v žádosti uvedl, že celkový instalovaný výkon je 0,2223 MW, tedy nepravdivě tvrdil, že FVE XXXXX je kompletně hotová na jím požadovaný licencovaný výkon,

ačkoliv si musel být plně vědom toho, že k datu podání žádosti, tj. 5. 11. 2010, a udělení licence, tj. k 12. 11. 2010, byla zhotovena a zprovozněna pouze část FVE o výkonu maximálně 0,15 MW, což odpovídá instalaci 810 ks FV panelů,

a dále rovněž **jako revizní technik** s evidenčním číslem 5849/9/09/R-EZ-E1/B, vyhotovil a předložil na ERU nepravdivou Výchozí revizní zprávu o revizi elektrického zařízení FVE 220 kW č. 032-G-2010 s předmětem revize: elektrická instalace FVE a její připojení na distribuční soustavu rozvodů nízkého napětí, uzemňovací soustava systému FVE a ochrana před škodlivými účinky atmosférické a statické elektřiny systému FVE, kterou vyhotovil osobně dne 4. 11. 2010, s termínem zahájení revize 1. 11. 2010, s nepravdivým závěrem, že elektrické zařízení FVE je plně schopné uvedení do provozu, ačkoli FVE nebyla kompletně hotová,

přičemž na základě těchto úmyslně uvedených nepravdivých skutečností získal pro jeho společnost XXXXX, neoprávněně licenci č. XXXXX, vedenou pod č. j. XXXXX, k výrobě elektřiny na dobu 25 let, čímž zajistil pro společnost XXXXX, , zvýhodněnou úhradu za výrobu elektřiny formou zeleného bonusu pro rok 2010 ve výši 11.400,-Kč/MWh, ačkoli věděl, že FVE byla kompletně dokončena na licencovaný výkon nejdříve v květnu 2011, kdy na základě novely zákona č. 180/2005 Sb., zákonem č. 330/2010 Sb., v platném znění pro výpočet byla stanovena výkupní cena od 1. 3. 2011 na daný typ FVE ve výši 0,-Kč/MWh, kterou by získala v roce 2011, kdy byla FVE skutečně dostavěna a zprovozněna na licencovaný výkon jako celek,

čímž uvedeným jednáním, získal a pokusil se získat pro spol. XXXXX, **neoprávněný prospěch v celkové výši nejméně 52.580.346,38 Kč**, a to za období od 1/2011 do 7/2014 ve výši nejméně **11.640.911,38 Kč**, která byla spol. XXXXX, , již vyplacena na bankovní účet č. XXXXX, konkrétně za roky 2011-2012 od společnosti E.ON Distribuce, a.s., IČ 28085400, se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, za roky 2013 až 7/2014 od společnosti OTE, a.s., IČ 26463318, se sídlem Sokolovská 192/79, Praha 8 a za roky 2011 až 7/2014 spol. E.ON Energie, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice,

a dále se pokusil vylákat neoprávněný prospěch za období od 8/2014 až do 12/2030, což je garantovaná doba výkupu vyrobené elektřiny, ve výši **40.939.435,-Kč**, a to pro společnost XXXXX, , na úkor poškozeného Českého státu, prostřednictvím v první řadě společností E.ON Distribuce, a.s., a E.ON Energie, a.s., které ovšem vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovaly jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností, a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky, a dále společností OTE a.s.,

tabulka s platbami za faktury vystavené spol. XXXXX, které byly uhrazeny

rok		účtováno v Kč	nárok od 3/11 2011 v Kč	(škoda)
		Neoprávněně nárokováno 11.400,- Kč/MWh	0,- Kč/MWh	Kč
		E.ON Distribuce	0,-/MWh	
2011	leden	46156,5	0	46156,5
	únor	147552,5	0	147552,5
	březen	162217,5	0	162217,5
	duben	282382,5	0	282382,5
	květen	454997	0	454997
	červen	434052,5	0	434052,5
	červenec	372492,5	0	372492,5
	srpen	445694,5	0	445694,5
	září	402712	0	402712
	říjen	242122,5	0	242122,5
	listopad	102723	0	102723
	prosinec	79139	0	79139
součet		3172242	0	3172242
		11.570/MWh	0,-/MWh	(škoda)
		E.ON Distribuce	0,-/MWh	Kč
2012	leden	138159,5	0	138159,5
	únor	219908,5	0	219908,5
	březen	408564,5	0	408564,5
	duben	403233	0	403233
	květen	598275,5	0	598275,5
	červen	497352	0	497352
	červenec	364509,5	0	364509,5
	srpen	584782	0	584782

2012	září	412716	0	412716
	říjen	236569,5	0	236569,5
	listopad	92675,5	0	92675,5
	prosinec	78833,5	0	78833,5
součet		4035579	0	4035579
		11.973/MWh	0,-/MWh	(škoda)
		Ote a. s.	0,-/MWh	Kč
2013	leden	22135,33	0	22135,33
	únor	67296,51	0	67296,51
	březen	167820,05	0	167820,05
	duben	257860,08	0	257860,08
	květen	264869,95	0	264869,95
	červen	294188,61	0	294188,61
	červenec	399980,27	0	399980,27
	srpen	335663,83	0	335663,83
	září	216434,47	0	216434,47
	říjen	170384,35	0	170384,35
	listopad	39752,53	0	39752,53
	prosinec	51068,82	0	51068,82
součet		2287454,8	0	2287454,8
		12.431/MWh	0,-/MWh	(škoda)
		Ote a. s.	0,-/MWh	Kč
2014	leden	52761,73	0	52761,73
	únor	145856,42	0	145856,42
	březen	308129,53	0	308129,53
	duben	424030,63	0	424030,63
	květen	344512,83	0	344512,83
	červen	454434,81	0	454434,81
	červenec	415909,63	0	415909,63
součet		2145635,58	0	2145635,58
celkem		11.640.911,38	0	11.640.911,38

a dále

právník osoba společnost **XXXXX**, , IČ: **XXXXX**, se sídlem **XXXXX**, ve které byl J.G. jako jediný jednatel a společník od založení 18. 12. 1996 do 8. 10. 2013 a dále od 8. 10. 2013 jsou jednatelé J.G. a jeho syn M.G., každý s 50% obchodním podílem, **ačkoliv věděla, že protiprávním jednáním obžalovaného J.G. byl nárok na výkupní cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 získán neoprávněně, neboť FVE v XXXXX ve skutečnosti nebyla dokončená ani**

k 31. 12. 2010, a neoprávněně tak získala licenci č. XXXXX, opravňující ji k výrobě dotované elektřiny na dobu 25 let, tak i přesto zamlčela tyto podstatné skutečnosti společnosti E.ON Distribuce, a.s., a spol. OTE, a.s., a E.ON Energie, a.s.,

čímž nejdříve od 1. 1. 2012 využívala podvodného jednání svého jednatele obžalovaného J.G., tedy využívala omylu pracovníků ERÚ, kteří vydali licenci č. XXXXX k výrobě dotované elektřiny a:

a) od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 úmyslně neoprávněně vystavovala, v níže uvedené tabulce, faktury za vyrobenou elektřinu z FVE v XXXXX s účtovanou výkupní cenou za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, na spol. E.ON Distribuce, a.s., IČ 28085400, se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, která uvedené částky uhradila na účet č. XXXXX společnosti XXXXX,

b) od 1. 1. 2013 do 31. 7. 2014 si úmyslně neoprávněně nechala vyplácet na základě předložených výkazů o vyrobené elektřině, v níže uvedené tabulce, finanční částky za vyrobenou elektřinu z FVE v XXXXX s účtovanou výkupní cenou za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 od společnosti OTE, a.s., IČ 26463318, se sídlem Sokolovská 192/79, Praha 8, která uvedené částky uhradila na bankovní účet č. XXXXX společnosti XXXXX, a

c) od 1. 1. 2012 do 31. 7. 2014 úmyslně neoprávněně vystavovala, v níže uvedené tabulce, faktury za vyrobenou elektřinu z FVE v XXXXX s účtovanou výkupní cenou za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 na spol. E.ON Energie, a.s., která uvedené částky uhradila na účet č. XXXXX společnosti XXXXX,

a tím se spol. XXXXX, , neoprávněně obohatila na úkor Českého státu, prostřednictvím v první řadě společnosti E.ON Distribuce, a.s., a E.ON Energie, a.s., které by však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovaly jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností, a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky, a dále společnosti OTE, a.s., tak, že neoprávněně vylákala nejméně **8.468.669,38 Kč**, a dále se pokusila vylákat neoprávněný prospěch za období od 8/2014 až do 12/2030, což je garantovaná doba výkupu vyrobené elektřiny, ve výši 40.939.435,- Kč, čímž uvedeným jednáním neoprávněně získala a hrozilo získání prospěchu ve výši nejméně **49.408.104,38 Kč**, za rok 2012 **od společnosti E.ON Distribuce, a.s.**, za rok 2013 8/2014 **od společnosti OTE, a.s.**, a za období roku 2012 až 7/2014 **od spol. E.ON Energie, a.s.** ,

Tabulka s platbami za faktury vystavené spol. XXXXX, , které byly uhrazeny:

				E.ON Distribuce	0,-/MWh	Kč
2012	leden	OF20120135	9,951	138159,5	0	138159,5
	únor	OF20120259	15,839	219908,5	0	219908,5
	březen	OF20120409	29,427	408564,5	0	408564,5
	duben	OF20120516	29,043	403233	0	403233
	květen	OF20120646	43,091	598275,5	0	598275,5
	červen	OF20120794	36,736	497352	0	497352
	červenec	OF20120922	27,022	364509,5	0	364509,5
	srpen	OF20121044	43,226	584782	0	584782
	září	OF20121159	29,883	412716	0	412716
	říjen	OF20121324	17,12	236569,5	0	236569,5
2012	listopad	OF20121492	6,695	92675,5	0	92675,5
	prosinec	OF20121574	5,713	78833,5	0	78833,5
součet		293,746	4035579	0	4035579	
			11.973/MWh	0,-/MWh	(škoda)	
			O.TE a.s.	0,-/MWh	Kč	
2013	leden	1100003139	2,566	22135,33	0	22135,33
	únor	1100010085	7,801	67296,51	0	67296,51
	březen	1100027550	19,448	167820,05	0	167820,05
	duben	1100036715	29,882	257860,08	0	257860,08
	květen	1100045061	30,691	264869,95	0	264869,95
	červen	1100063284	34,088	294188,61	0	294188,61
	červenec	1100072894	46,346	399980,27	0	399980,27
	srpen	1100082057	38,894	335663,83	0	335663,83
	září	1100100935	25,082	216434,47	0	216434,47
	říjen	1100111584	19,745	170384,35	0	170384,35
	listopad	1100120372	8,086	39752,53	0	39752,53
	prosinec	1100143832	5,919	51068,82	0	51068,82
součet		268,548	2287454,8	0	2287454,8	
			12.431/MWh	0,-/MWh	(škoda)	
			O.TE a.s.	0,-/MWh	Kč	
2014	leden	1100156061	4,766	52761,73	0	52761,73
	únor	1100165102	13,177	145856,42	0	145856,42
	březen	1100176248	27,828	308129,53	0	308129,53
	duben	1100194084	38,303	424030,63	0	424030,63
	květen	1100203822	31,114	344512,83	0	344512,83
	červen	1100219876	41,047	454434,81	0	454434,81
	červenec	1100231620	12,431	415909,63	0	415909,63
součet		168,666	2145635,58	0	2145635,58	
celkem		730,96	8468669,38	0,-	8468669,38	

tedy**obžalovaný J.G.:**

- jednak jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaná spol. XXXXX:

- jednak sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a zamlčela podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustila jednáním, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a zamlčela podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustila v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

t í m s p á c h a l i**obžalovaný J.G.:**

- dílem dokonáný zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaná spol. XXXXX:

- dílem dokonáný zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

z a t o s e o d s u z u j í**obžalovaný J.G.**

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s **dozorem**.

obžalovaná spol. XXXXX,

podle § 19 zákona č. 418/2011 Sb., za podmínek stanovených v § 71 odst. 1 tr. zákoníku, k trestu **propadnutí náhradní hodnoty ve výši 8.860.000,- Kč**, která je zajištěna na účtu č. 414-XXXXX, vedeného u České spořitelny a.s. pod názvem Podnikatelský spořicí účet ČS-PO podnikatele, jehož vlastníkem je spol. XXXXX se sídlem Praha 2, Jaromírova 180/60.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená OTE a.s. se sídlem Sokolská 192/79, Praha 8, **o d k a z u j e** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Česká republika - Energetický regulační úřad se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava, **o d k a z u j e** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se skutkový děj odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Oproti podané obžalobě soud upravil výši škody, když ji snížil o hodnotu vyrobené elektrické energie a jako škodu ponechal pouze neoprávněně vyplacený zelený bonus. K závěrům soud dospěl na základě svědeckých výpovědí a listinných důkazů založených ve spise.

Obžalovaný J.G. se ke spáchání trestné činnosti nedoznal. Na svou obhajobu uvedl, že fotovoltaickou elektrárnu vybudoval proto, aby snížil energetickou nákladnost své společnosti. Pracuje jako elektrikář, firmu založil už v roce 1991 a elektrárnu chtěl postavit na vlastním pozemku. Projektantovi zadal podklady, dostal stavební povolení a začal stavět. Problémy začaly ve chvíli, kdy zjistil, že část pozemku není vyjmuta ze zemědělského půdního fondu, jednalo se zhruba o jednu třetinu. Proto zažádal na obci na stavebním úřadě o vyjmutí ze zemědělského půdního fondu, ale zde se od někoho dozvěděl, že za ním byl starosta, který začal dělat problémy a byl proti. Se starostou má obžalovaný špatné vztahy. V době, kdy zpracovával revizní zprávu, tj. 4. 11. 2010 byla elektrárna v provozu, byla plně funkční a byla dokončena na plánovaný výkon 220 kW. Fotovoltaické panely, aby byl výkon plný, byly namontovány jak shora, tak zespodu. Zespodu však dochází ke ztrátám zhruba kolem 25%. Panely byly takto namontovány proto, aby mohla být elektrárna nainstalována na plný výkon. Na jaře 2011, když dostali povolení, pak byla fotovoltaická elektrárna postavena tak, jak měla být, nejednalo se o rozšíření elektrárny, neboť elektrárna fungovala předtím na plánovaný výkon. Pouze, protože panely zespodu nedávaly tolik energie, kolik si představovali, tak byly předělány na trakery a otočeny směrem ke slunci. Panely montovali jak zaměstnanci, tak o víkendech i známí od syna obžalovaného. V revizní zprávě nebylo napsáno, jak jsou panely umístěny, není to podmínkou této zprávy. Na jednom trakeru se

nacházelo 36 panelů, 18 shora, 18 zespodu. Bylo to zhruba na jedné třetině trakerů. Ve stavební dokumentaci nebylo popsáno, že by byly panely namontovány i zespodu, nebylo to uvedeno ani v projektu. Konstrukčně byl traker, který držel 36 panelů, tj. panely ze shora i zespodu stejný jako ten, který držel jen 18 panelů. Byly tam nějaké problémy, kdy se musely spravovat sváry. Žádný písemný dokument o tom, že by byly panely namontovány jak shora, tak ze spodní části, neexistuje. V prosinci byly některé panely demontovány kvůli reklamaci. Obžalovaný uvedl, že nikdy nikoho nepodváděl, řádně platí daň a fotovoltaická elektrárna byla nainstalována na plný výkon. Poté došlo k sejmutí několika panelů a na jaře 2011 došlo k umístění panelů na trakery, které byly i na rozšířené části pozemku, ale již v roce 2010 elektrárna jela na plný výkon. K pozdější změně došlo proto, že tam byly příliš velké úbytky, panely, které byly natočeny směrem k zemi, nedávaly tolik proudu, a proto byly přeneseny na trakery a udělány tak, jak v původním projektu, což se nakonec ukázalo jako lepší varianta.

Zástupce obžalované právnické osoby **P.T.** uvedl, že o problémech fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX ví pouze zprostředkovaně a čeho se věc týká, mu sdělil svědek M.G.. Obžalovaného J.G. a jeho syna M. zná. O výstavbě a provozu fotovoltaické elektrárny mu není nic známo, není a nebyl zaměstnancem firmy XXXXX.

Soud ve věci provedl důkaz několika svědeckými výpověďmi. Z výpovědi **svědka R.M.** soud zjistil, že v roce 2009 byl zaměstnán na Energetickém regulačním úřadě na oddělení udělování licencí. V rámci své pracovní činnosti v předmětné době vyřizoval žádosti o licence, vedl správní řízení. Pokud se týká konkrétní elektrárny a to fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXX v XXXXX, tak se jedná o jednu z mnoha elektráren, co dělal. Žádné detaily ohledně této elektrárny si však nevybavil. Samotné licenční řízení probíhalo tím způsobem, že žadatel podal žádost o udělení licence, musel splnit podmínky, které byly dány vyhláškou a zákonem, jednak to byl majetkový nebo uživatelský vztah k elektrárně, musel dodat vlastnický užívací vztah, od stavebního úřadu buď ohlášení, nebo kolaudační rozhodnutí či rozhodnutí o předčasném užívání stavby, nebo souhlas se zahájením zkušebního provozu. Dále bylo nutno předložit revizní zprávu. To byly ty nejpodstatnější věci. Žádosti mohly být podány buď osobně, nebo datovou schránkou. Pokud žádost splňovala podmínky pro udělení licence, pak se ve lhůtě 30 dnů od podání žádosti vyhotovovala licence a doručovala žadateli. V případě, že by žádost nesplňovala podmínky, bylo by přerušeno správní řízení a žadatel by byl vyzván k doplnění. Pokud v předmětném případě vydal revizní zprávu revizní technik, který byl zároveň žadatelem o licenci a majitelem předmětné elektrárny, tak to nevadilo, pokud měl oprávnění na elektrorevize. Povinnost fyzicky zkontrolovat elektrárnu, jako byla tato, neexistovala, z ničeho taková povinnost nevycházela. Pokud probíhalo kontrolování elektráren, tak se jednalo o elektrárny o výkonu nad 1 MW. Pokud se mělo jednat o elektrárnu o výkonnosti kolem 200 kW, tak se takovéto elektrárny neobjížděly. V případě, že by žadatel, jako v tomto případě, požádal o licenci na výkon 220 kW, ale elektrárnu by měl dostavěnou pouze na výkon na 150 kW, tak by bylo řízení přerušeno, žadatel by byl vyzván, aby žádost opravil, nebo by bylo řízení zastaveno. Licence by pak nebyla udělena. Pokud by žadatel o licenci, jako v tomto případě, požádal o změnu licence z 0,22 MW na 0,15 MW a řízení by již běželo, tak nedokáže svědek odhadnout, zda by byla elektrárně udělena licence ještě do konce roku 2010. Žadatelem licence mu nebylo sděleno, že 310 ks fotovoltaických panelů má být nefunkční a bylo by nelogické, aby si někdo na elektrárnu montoval nefunkční panely. V tomto případě by nemohla být ani provedena revize a nemohla by být udělena licence.

Z výpovědi **T.D.** soud zjistil, že byl zaměstnancem společnosti E.ON a s kolegou T.S. byl kontrolovat fotovoltaickou elektrárnu v XXXXX. Obecně vždy, když se povolovala nějaká elektrárna, tak se na místo přijelo, zkontrolovaly se dokumenty. Majitel musel předložit revizní zprávu, podle které byly zkontrolovány watt, které měly být nainstalovány. Poté byla provedena bezpečnostní zkouška, když vypne veřejná síť, tak elektrárna také vypadne, aby neohrozila chod celé sítě. Poté proběhla kontrola střídačů podle listin. Panely se buď počítaly, nebo pokud byly na konstrukcích, tak se spočítaly konstrukce a potom se to vynásobilo. U této elektrárny panely počítali. K rozporu se svou první výpovědí, u které uvedl, že k fyzickému počítání fotovoltaických panelů pravděpodobně nedošlo a byli uspokojení s tvrzením pana G., svědek uvedl, že si to spletl s jinou elektrárnou, která byla ještě rozkopána. V den, kdy elektrárnu kontrolovali, tak tam panely byly napočítány, přestože v květnu 2011 tam třetina panelů ještě nebyla. Vysvětlení pro to svědek nemá. Svědek dále uvedl, že se nesešel s tím, že by byly panely namontovány na stojanech i zespodu. Při opakovaném dotazu obhájce pak uvedl, že na předmětné elektrárně ano.

Z výpovědi svědka **T.S.** pak vyplynulo, že i on je zaměstnancem společnosti E.ON a společně s T.D. provedl kontrolu elektrárny XXXXX v XXXXX. Standardně kontrola probíhala tak, že zkontrolovali dokumentaci, prošli místo, kde byla fotovoltaická elektrárna nainstalována, odzkoušel se zkušební provoz a pokud to šlo, odzkoušelo se, jestli je elektrárna zapojená, jestli do střídačů jde elektřina, kdy se o tom sepsal nějaký protokol, který je uložen. Elektrárny se kontrolovaly i počtem panelů. Svědek byl i na této elektrárně, kdy přesně si však nepamatuje, jednalo se někdy o prosinec roku 2010. Kontrola proběhla standardně, proběhly i kontroly panelů, elektrárna nebyla ničím zvláštní krom toho, že zde byly natáčecí panely. Na počet panelů si již svědek nepamatuje. Pokud se týká natáčecích panelů, jedná se o konstrukci, kdy na této konstrukci jsou panely a podle svitu slunce se natáčejí. Pokud jde o předmětnou kontrolu, byly předloženy pravděpodobně všechny relevantní doklady. Byla jim předložena i projektová dokumentace, ze které se nedá vyčíst, že by byly panely směřovány i k zemi. Rozdílný počet fotovoltaických panelů v prosinci 2010 a v březnu 2011 svědek nebyl schopen vysvětlit.

Z výpovědi svědka **J.H.** soud zjistil, že je zaměstnancem Energetického regulačního úřadu a podával podnět orgánům činným v trestním řízení k prošetření elektrárny společnosti XXXXX v XXXXX. Jaké konkrétní důvody k tomu vedly, si již nevzpomíná, ani si s ohledem na odstup času nevzpomíná na detaily ohledně udělení licence společnosti XXXXX. V případě, že by byla podána žádost na výkon zhruba 220 kW a elektrárna byla dostavěna pouze na 150 kW, tak by jí nemohla být udělena licence na 220 kW, protože by byl v rozporu licencovaný výkon a instalovaný výkon. Pokud by správa licencí zjistila, že podklady neodpovídají skutečnosti, tak by mělo být přerušeno správní řízení a byl by vyzván žadatel licence, aby opravil nebo doplnil svoji žádost. Pokud by to žadatel neudělal, tak by licence nemohla být udělena. ERÚ není sám od sebe oprávněn, aby uděloval něco, o co žadatel nežádá. Nemohl by tedy udělit licenci na nižší výkon sám od sebe. Energetický regulační úřad není oprávněn rozhodnout sám od sebe o snížení či navýšení výkonu. Pokud by žadatel splňoval podmínky pro udělení licence, tak je ERÚ povinen žádosti vyhovět, v tomto případě by je však nesplňoval. Pokud by byl žadatel vyzván k opravě žádosti a opravenou žádost by podal až těsně před Vánoci roku 2010, tak se nelze vyjádřit k tomu, zda by se stihlo udělit licenci ještě do konce roku 2010, jednalo by se o spekulaci. Svědek se nesešel s tím, že by panely na stojanech byly částečně namontovány i zespodu. Elektrárna se

musí shodovat s technickou dokumentací, kterou má dotyčný stavebník nebo zhotovitel k dispozici. V případě, že by se to neshodovalo s revizní správou ani projektovou dokumentací, tak by licence samozřejmě vydána nebyla. V revizní zprávě se pak neuvádí, jak mají být fotovoltaické panely umístěny. Revizní zpráva uvádí výkon a někdy i počet panelů. Revizní zpráva pak osvědčuje, že je elektrárna schopna bezpečného provozu na daný výkon.

Z výpovědi **svědka S.Č.** soud zjistil, že v předmětné době pracoval na stavebním úřadě v XXXXX jako stavební referent. Jeho pracovní náplní bylo vydávání stavebního povolení na určité druhy staveb, konkrétně i na fotovoltaickou elektrárnu. Jednalo se o jeho první fotovoltaickou elektrárnu takového rozsahu. Společnost XXXXX zastupoval pan P., což byl projektant, který vyřizoval pro stavebníka administrativu ve vztahu ke stavebnímu úřadu. Při jednání o územním rozhodnutí a stavebním povolení byl přítomen i starosta obce. Následně bylo vydáno územní rozhodnutí a posléze po podání žádosti rovněž stavební povolení. V případě předmětné stavby fotovoltaické elektrárny došlo ke změně stavby, v jakém rozsahu si však již svědek nevzpomněl. V případě podané žádosti o změnu stavby musí stavebník doložit stejná vyjádření, stejně jako při podání žádosti o stavební povolení. Na základě předložených materiálů pak stavební úřad vydá povolení o změně stavby. Po podání žádosti o kolaudační souhlas stavební úřad vypíše termín závěrečné kontrolní prohlídky, což bylo v případě fotovoltaické elektrárny. Kontrolní prohlídka probíhá na místě stavby za účasti dotčených orgánů a v případě, že se zástupce dotčeného orgánu nezúčastní, tak musí předložit stanovisko písemně. Z protokolu o vydání kolaudačního souhlasu ze dne 21. 12. 2010 pak vyplývá, že na místě byl pouze svědek a nikdo další. Svědek na místě provedl vizuální prohlídku, zkontroloval pozemky, na kterých stavba stála a stavba mu přišla, že byla kompletní. Fotovoltaické panely a trakery nepočítal, vyhodnotil to jen vizuálně. Rozdíl v počtu nainstalovaných fotovoltaických panelů podle projektů a podle toho, kolik jich bylo v březnu 2011, si nedokáže svědek vysvětlit. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o změně stavby nabylo právní moci až 14. 1. 2011, dospěl svědek k závěru, že kolaudační souhlas dne 22. 12. 2010 byl vydán neoprávněně, protože právní moc rozhodnutí o změně stavby nastala až 14. 1. 2011. Pokud se týká rozhodnutí o zkušebním provozu ze 14. 11. 2010, tak toto bylo vydáno na základě žádosti stavebníka, kdy k uvedení do zkušebního provozu se neprovádí ze strany stavebního úřadu kontrola stavby, pouze stavebník předloží revizní zprávu. V případě svědka se jednalo o první takovou stavbu, neměl s ní žádné zkušenosti, domníval se, že je stavba kompletní, o čemž svědčilo to, že stojany a fotovoltaické panely byly postaveny, jejich počet však nekontroloval.

Z výpovědi **svědka J.P.** soud zjistil, že podniká jako osoba samostatně výdělečně činná v oboru projekční činnost, poradenská činnost, technický dozor apod. Pro obžalovaného G. a spol. XXXXX vyřizoval administrativu na stavebním úřadě až po vydání stavebního povolení. Zpracoval podklady pro územní rozhodnutí a stavební povolení včetně projednání záměrů u požadovaných zpráv a dotčených orgánů. Zpracovával rovněž projektovou dokumentaci k vydání stavebního povolení, podklady mu zadal obžalovaný G.. Svědek podal jak žádost o stavební povolení, tak žádost o změnu stavby na základě požadavku investora, kdy se jednalo o rozšíření stavby na další sousední pozemek č. 402/137. Důvod změny stavby mu není znám, pouze zpracoval to, co mu obžalovaný předložil a podal to na Stavební úřad. Byla vydána jak změna územního rozhodnutí, tak změna stavebního povolení. Na samotné stavbě v XXXXX byl svědek až někdy v prosinci 2010, na dotčených pozemcích byl ještě

před samotnou realizací stavby někdy v rámci územního řízení. Provádění samotné stavby se svědek nijak neúčastnil, neví, kdo stavbu realizoval, kdo za spol. XXXXX vyřizoval administrativu ohledně vyřízení licence, kdy byla dokončena výstavba elektrárny, mu rovněž není známo. Jestli byla elektrárna dokončena kompletně na plánovaný výkon již k 12. 11. 2010 mu není známo, toto nedokáže říct. Dne 15. 11. 2010 bylo vydáno územní rozhodnutí o změně stavby, které nabylo právní moci dne 18. 12. 2010 a dále 22. 12. 2010 bylo vydáno povolení změny stavby s nabytím právní moci 14. 1. 2011, kdy změna spočívala v rozšíření plochy na umístění jednotlivých panelů při zachování výkonu fotovoltaické elektrárny.

Z výpovědi **svědka J.M.** soud zjistil, že byl zaměstnán od roku 2003 do srpna 2012 ve spol. XXXXX jako soustružník. Pokud se týká samotné výstavby fotovoltaické elektrárny, tak v listopadu či prosinci chodil pracovat na stavbu, kdy dával držáky fotovoltaických panelů a montoval samotné fotovoltaické panely. V době, kdy na stavbě pracoval, se jednalo o pole, kde se stavěla I. část v rozsahu 45 stojanů. Pozemek výstavby byl oplocen. Panely byly instalovány ve třech řadách, spodní řada měla 4 panely, druhá 6 a třetí 8 ks panelů. Stojany byly instalovány jeřábem, fotovoltaické panely se pokládaly z žebříku. Panely byly pouze z horní strany stojanů, zespodu nebylo nic instalováno. Ke konci roku bylo instalováno asi 30-45 stojanů a byly vedeny nějaké kabely, je možné, že to bylo i připojeno. V roce 2011 na jaře se rovněž zúčastnil výstavby fotovoltaických panelů, bylo to asi 2-3 x, kdy pouze pokládal fotovoltaické panely, stojany již byly v té době postaveny. Zda byly v době výstavby fotovoltaické panely poškozeny či nefunkční, to neví, v době, když byla fotovoltaická elektrárna postavena, tak slyšel, že došlo k poškození několika panelů. Že by došlo koncem roku 2010 k demontáži panelů, to neví. Montáž jednoho panelu trvala v dolním patře 8-10 minut, ve vyšším zhruba 10-15 minut. Montáž prováděly 2-3 skupiny po dvou lidech.

Z výpovědi **svědka V.J.** soud zjistil, že byl zaměstnán od roku 2006 do roku 2012 jako zámečnick ve spol. XXXXX. V rámci své činnosti prováděl svaření konstrukcí některých dílů ke stojanům na fotovoltaické panely. Koncem roku 2010 pak montoval na poli, kde dnes fotovoltaická elektrárna stojí. V prosinci 2010 začínala první etapa výstavby, na stavbu se chodilo i v sobotu. Bylo to obžalovaným i jeho synem M.G. odůvodňováno tak, že elektrárna musí být do konce roku postavena. V době, kdy svědek nastoupil na stavbu, tak tam byly nachystané patky a na ně se osazovaly konstrukce. Areál už byl oplocen. V průběhu instalace panelů a stojanů byly instalovány sběrnice, tedy krabice, kam byly svedeny kabely od stojanů. Kolik přesně bylo panelů na stojanu, si již nepamatuje, ale bylo to víc jak 10. Pokud se týká vlastní instalace stojanů a panelů, tak probíhala tak, že se nejprve postavily tři stojky, na ty se instaloval nosný rám, toto bylo prováděno za pomoci jeřábu a na tyto nosné stojany se instalovaly panely pomocí šroubů. Tak se udělala první půlka, pak byl pár měsíců klid a někdy v polovině roku 2011 v květnu-červnu se dodělávala druhá část. Na stojany nebyly instalovány panely ze spodní strany, byly instalovány pouze z horní strany. Svědek se podílel i na výstavbě v roce 2011, kdy v hale spol. XXXXX probíhalo svařování nosné konstrukce, stojany se pak převezly na pole, kde další zaměstnanci provedli osazení těchto konstrukcí. Na osazení se pak svědek podílel pouze jednou či dvakrát, ve druhé etapě pak fotovoltaické panely již neosazoval. Na stavbě kromě něj pracovali ještě J.M., P.D., L.H., pan P., pohyboval se tam obžalovaný i jeho syn, dále I.B. a další zaměstnanec. K poškození fotovoltaických panelů došlo od nějakého průstřelu prakem či něčím podobným, šetřila to i policie. Že by

došlo k demontáži panelů koncem roku 2010, o tom svědek nic neví. Pracovní poměr svědek ukončil v průběhu roku 2012, zřejmě k 1. 9. 2012, a to dohodnou.

Z výpovědi **svědka J.L.** soud zjistil, že zpracovával projektovou dokumentaci k fotovoltaické elektrárně na výkon 220 kW, a to na základě žádosti obžalovaného. Navštívil jej na staveništi a v podnikové kanceláři v XXXXX obdržel schéma rozvržení elektrických fotovoltaických panelů. Dále zjistil umístění trafostanice, dohodl trasu napájecích kabelů vyrobené energie. Dokumentaci zpracoval, poprosil o její revizi M. a o autorizaci. Projekt pak odevzdal obžalovanému, včetně faktury. To byl veškerý styk, který mezi ním a obžalovaným proběhl. Předmětnou fotovoltaickou elektrárnu svědek nikdy neviděl. K fotovoltaické elektrárně pak svědek uvedl, že na stojanu bylo instalováno 18 ks panelů STP Suntech 190S24/AD+. To byly fotovoltaické panely, které zpracoval do projektu. Každé tři trakery byly svedeny do skříňky RT, která byla očíslována a vždy skupina pěti RT byla svedena do střídače. Celkem bylo v jednom střídači 15 ks stojanů. Střídačů bylo celkem pět, kdy na posledním střídači bylo jen pět stojanů. Celkem bylo projektováno 65 stojanů, kdy na každém bylo umístěno 18 ks fotovoltaických panelů, celkem tedy bylo naprojektováno 1 170 ks fotovoltaických panelů. Po celou dobu nikdo jeho práci nereklamoval, projekt nebyl z jeho strany upravován či měněn. Svědkovi není nic známo o tom, že by byla fotovoltaická elektrárna nefunkční z důvodu poškozených panelů.

Z výpovědi **svědka V.P.** soud zjistil, že se s obžalovaným zná a podílel se na výstavbě fotovoltaické elektrárny spol. XXXXX. Jednalo se o subdodávku silové elektromontáže. Zaměstnanci svědkovy firmy dělali přívody od hlavního rozvaděče k transformátoru, kabeláž a další. K realizaci zakázky došlo někdy ke konci roku 2010 v měsících září až prosinec. Projekt byl realizován na základě projektu a vlastního know-how, přičemž svědkovi byl předložen projekt vypracovaný svědkem L.. Svědek P. měl k věci drobné připomínky a provedl malé úpravy. Kolik bylo v elektrárně trakerů neví. Neví ani to, kolik bylo panelů na jednom trakeru. Zda byly panely namontovány oboustranně, neví, nic takového na elektrárně neviděl, svědka zajímal pouze silnoproud. V projektu žádné změny prováděny nebyly. Pouze se upravoval rozvaděč. Rozmístění trakerů byla věc obžalovaného. Někdy v prosinci 2010 pak bylo prováděno znovu připojení ve střídačích, neboť několik fotovoltaických panelů spadlo a některé měly být špatné. Na konci roku 2010 byl nainstalován jeden malý střídač 20/PE, jeden za hlavním rozvaděčem a tři v prostoru, celkem tedy pět střídačů. Elektrárna byla v prosinci pod napětím, to je vždy, když jsou nainstalovány fotovoltaické panely.

Z výpovědi **svědka P.L.** soud zjistil, že je členem představenstva spol. XXXXXV roce 2010 prodal spol. XXXXX fotovoltaické panely na elektrárnu a je možné, že prodal i nějaké komponenty. Obchod proběhl standardně, zboží bylo uhrazeno, se zakázkou nebyl žádný problém. Svědek byl rovněž jednatelem spol. XXXXX Firma se zabývala technickým zajištěním různých akcí, tj. ozvučením, osvětlením, stavbou pódíí apod. Zabývala se i prodejem fotovoltaických panelů. V říjnu 2010 byly společnosti XXXXX prodány 792 ks fotovoltaických panelů. Že by proběhla nějaká další spolupráce mezi spol. XXXXX a spol. XXXXX si svědek není vědom.

Z výpovědi **svědkyně Š.B.** soud zjistil, že byla ve spol. XXXXX zaměstnána jako asistentka. Pracovní náplní bylo někdy i vystavování faktur. Dále je členkou představenstva

spol. XXXXX Rovněž pracovala jako asistentka ve spol. XXXXX. Je možné, že za tuto společnost někdy i faktury vystavovala. Firmu XXXXX zná pouze jako zákazníka, kdy tato společnost u firmy XXXXX nakoupila fotovoltaické panely. Zda to bylo od spol. XXXXX anebo XXXXX svědkyně neví. Zda někdy spol. XXXXX u spol. XXXXX reklamovala vadné fotovoltaické panely, rovněž neví.

Z výpovědi **svědka D.K.** soud zjistil, že v dubnu 2010 odkoupil od svědka L. spol. XXXXX. V průběhu roku 2010 však nezvládal řízení společnosti, a proto ji nabídl k prodeji J.J.. Pokud se týká spol. XXXXX, tak si na tuto společnost nevzpomíná. Firma XXXXX se zabývala výstavbou fotovoltaických elektráren. Svědek si nevzpomíná, zdali společnost prodala firmě XXXXX nějaké fotovoltaické panely, rovněž si nevzpomíná, že by tyto panely byly reklamovány. Kdo vystavoval faktury z 2. 11. 2010, které byly nalezeny v účetnictví spol. XXXXX, (jedná se o faktury spol. XXXXX al), svědek neví. Nedokáže vysvětlit, jak to, že když byly vystaveny faktury 2. 11. 2010, tak je na nich uveden jako související doklad dobropis ze dne 9. 11., který měl být vystaven až o devět dní později. Svědek rovněž nezná spol. XXXXX. Zda panely dodala spol. XXXXX anebo XXXXX svědek netuší. Na spolupráci se spol. XXXXX si svědek vůbec nevzpomíná.

Z výpovědi **svědka J.J.** soud zjistil, že jej někdy v lednu 2010 kontaktoval známý s tím, zda si nechce vydělat peníze. Mělo se jednat o převedení spol. XXXXX na jeho osobu na dobu 1 měsíce s tím, že firma bude posléze převedena zpět na jinou osobu. Za toto měl získat 15 tis. Kč. Vzhledem k tomu, že byl ve finanční tísní, tak s tímto postupem souhlasil. V Brně, kde k převodu společnosti došlo, byl jednání přítomen jednatel společnosti D.K., dále J.P.a nějaký advokát. Na tomto jednání svědek podepsal řadu papírů, které ani nečetl a dostal 15 tis. Kč, za převod společnosti nic neplatil, ani nic nezajišťoval. Nepřevzal žádné materiály ohledně společnosti, ani žádné účetní doklady. V čem společnost podnikala, neví, v současné době je snad v insolvenční.

Z výpovědi **svědka P.G.** soud zjistil, že je jednatelem spol. XXXXX, jejichž předmětem činnosti je koupě a prodej zboží se zaměřením na obnovitelné zdroje energie. Firma rovněž obchoduje i s fotovoltaickými panely. V databázi spol. XXXXX je zaregistrována spol. XXXXX jako klient, kdy tato společnost u firmy XXXXX nakoupila 1 x v roce 2011 fotovoltaické panely. Jednalo se celkem o 118 ks fotovoltaických panelů, kdy zboží bylo dodáno na adresu M.G., XXXXX. Dodáno bylo společností XXXXX, kterou spol. XXXXX pravidelně k dopravě využívá. Více obchodních transakcí se spol. XXXXX neproběhlo.

Z výpovědi **svědka P.A.** soud zjistil, že je OSVČ, kdy se žijí jako pojišťovací makléř pro spol. 1. Moravská společnost Jeho činností je vyhledávání klientů a odborná nabídka pojištění, přičemž se specializuje na pojištění podnikatelů a firem. Obžalovaného J.G.i spol. XXXXX zná jako klienta. V říjnu 2010 za svědkem přišel syn obžalovaného s požadavkem pojištění fotovoltaické elektrárny. Dne 17. 11. 2010 byla uzavřena pojistná smlouva, přičemž v II. polovině října se byl svědek na místě podívat a fotovoltaická elektrárna byla rozestavěná. Klient požadoval pojistit elektrárnu proti živelným pohromám, přičemž tato byla pojištěna jako „ve výstavbě“. V první fázi bylo postaveno 45 trakerů po 18-ti panelech na každém trakeru, v druhé fázi (jak se od klienta dozvěděl), bylo v úmyslu postavit dalších 20

trakerů a doplnit je fotovoltaickými panely. Termíny, ve kterých bude probíhat první či druhá fáze, svědek neví, nebyly mu sděleny. Kdy byla výstavba ukončena, svědkovi není známo, pro pojištění to není nutné. Pokud se pojišťuje věc ve výstavbě, tak je to pro pojišťovnu větší riziko, takže pokud by nebylo uvedeno, že je věc ve výstavbě, pojišťovna by mohla některé pojistné události odmítnout proplatit. Ke dni 20. 12. 2011 bylo klientem doloženo, že byla fotovoltaická elektrárna zabezpečena podle požadavku pojišťovny, byla ukončena fáze „ve výstavbě“. To však nesouviselo úplně s tímto sdělením, zejména šlo o požadavek na plné zabezpečení. K ukončení výstavby mohlo dojít i dříve. O tom, že by byly v době uzavírání smlouvy na fotovoltaické elektrárně namontovány všechny panely, které pak byly přemontovávány na jiné trakery, svědek nic neví. Pro svědka jako pro pojišťovacího makléře bylo důležité, aby nebyl objekt podpojištěn. Svědek jednal jak se synem obžalovaného, tak s obžalovaným. Smlouvu zcela jistě podepisoval obžalovaný. V prosinci 2010 se nebyl přímo na místě přesvědčit, zdali je elektrárna hotová, tj. zda je vše namontováno.

Z výpovědi **svědků L.C. a J.B.** soud zjistil, že oba svědci v roce 2011 sloužili na obvodním oddělení Policie ČR XXXXX. Dne 7. 3. 2011 měli denní službu a společně provedli šetření ohledně poškození fotovoltaických panelů na fotovoltaické elektrárně v obci XXXXX. Poškození oznámil dne 7. 3. 2011 pan J.G. s tím, že neznámý pachatel nezjištěným způsobem poškodil 4 ks fotovoltaických panelů. Na základě tohoto oznámení oba svědci vyjeli na místo, kde byla postavena elektrárna, provedeným šetřením zjistili, že skutečně došlo k poškození 4 ks panelů, ovšem jakým způsobem k poškození došlo, se zjistit nepodařilo. Svědek Brychta provedl ohledání místa činu za účasti oznamovatele, kdy tomuto byl přítomen i jeho syn. Fotovoltaická elektrárna byla na pozemku firmy XXXXX za halou této firmy, jednalo se o oplocený pozemek. Na něm bylo nainstalováno 45 ks stojanů, na každém z těchto stojanů bylo 18 fotovoltaických panelů. Nic dalšího na pozemku nebylo postaveno, byla zde pouze hlína. Svědek Caha ještě hovořil s obžalovaným, který mu říkal, že mu chybí pohony trakerů, kdy tyto se budou pomocí pohonů natáčet za sluncem.

Soud ve věci rovněž vyslechl **svědka M.G.** Z jeho výpovědi zjistil, že je synem obžalovaného, v současné době je jednatelem spol. XXXXX U projektu fotovoltaické elektrárny byl od počátku, neboť ve firmě pracuje delší dobu. Realizace začala v dubnu-květnu 2010. Na podzim pak došlo k problému, neboť se požádalo o povolení rozšíření stávajícího výkonu a firma zjistila, že má nesrovnalosti v projektu a pozemcích. Kvůli tomu se také měnil projekt. Byl požádán Stavební úřad o změnu výkonu z důvodu zastínění. Výroba se realizovala, poté došlo k problému s praskajícími konstrukcemi, kabeláží, konektory, s panely, některé panely se vracely. Ve finále se vrátily z toho důvodu, že část jich byla vadná. V roce 2010 byla fotovoltaická elektrárna dokončena, byla revizní zpráva, proběhl zkušební provoz. Během celého roku 2011-2012 byly problémy s výkonem elektrárny, praskaly součástky a byly problémy s natáčením stojanů. Fotovoltaické panely dodaly dvě firmy, a to XXXXXa XXXXXS panely byly problémy, firmě XXXXXse panely vracely jako celek. Panely dodané firmou XXXXX byly bez problémů. Jednal se zástupci těchto firem, a to s panem L. a s panem K.. V roce 2010 byla FVE kompletně dokončena na plánovaný výkon. Elektrárna byla pojištěna přes pojišťovacího agenta P.A.. V době, kdy byla tato pojištěna, tak už zde bylo umístěno 1100-1200 fotovoltaických panelů. Pojištěny tak byly všechny panely. V pojistce je uvedeno, že v roce 2010 je hotovo 45 trakerů a dalších 20 bude hotovo v následujícím období, a to z toho důvodu, že panely sice byly nainstalovány na 45

trakerech, ale vzájemně si stínily, a proto bylo rozhodnuto, že se stavba rozšíří i na následující pozemek. K tomu, že si panely stíní, dospěli někdy v srpnu-říjnu 2010. Proč je projekt pana L. zpracován na dvě parcely, svědkovi není známo, dostal podklady pouze pro jednu parcelu. Kdo mu zadával podmínky, jakým způsobem má být umístěna elektrárna, to neví. Na jednom trakeru je v současné chvíli 18 panelů, v roce 2010 bylo taky 18 a na některých 36 panelů. V době udílení licence bylo na 45 trakerech celkem 1 170 panelů. Všech 370 panelů od firmy XXXXX pak bylo vráceno, a to někdy v prosinci. Když v březnu 2011 někdo střílel do panelů, tak v elektrárně stálo 45 trakerů a na každém z nich bylo 18 panelů. Další panely tam nebyly, neboť byly vráceny. Vraceny byly proto, že tam byl vadný výkon i konektory.

Soud dále vyslechl **svědky P.V., T.W. a J.P.**, přičemž z jejich výpovědí soud zjistil, že se jedná o kamarády M.G., všichni se znají s obžalovaným J.G., J.P. je dokonce zaměstnancem M.G.. Svědci V. a W. uvedli, že v rámci kamarádské výpomoci pomáhali montovat fotovoltaické panely na elektrárnu v XXXXX. Kdy elektrárnu montovali a kolikrát zde byli obžalovanému pomoci, si již přesně nevybavili, byl to konec roku 2010. Jak přesně k montáži došlo, si také nebyli schopni vybavit, oba shodně tvrdili, že panely byly montovány ze shora i zespodu, i když ne na všech stojanech. Oba svědci pak také uvedli, že ke konci roku se nějaké panely sundávaly. Jak dlouho trvalo osázení jednoho trakeru panely, nebyli schopni přesně určit, a proč došlo k demontáži panelu, také neví, neptali se. J.P. pak uvedl, že i on vypomáhal na stavbě elektrárny, když jinak je zaměstnán ve firmě XXXXX jako mistr výroby. K výpomoci došlo buď v pracovních dnech po jeho běžné práci anebo se mohlo jednat o sobotu, vždy tak max. půl den. I on uvedl, že se panely montovaly zespodu, i když ne na všech stojanech, a poté že byly panely demontovány, ale kdy přesně si nevzpomíná. Elektrické zapojení neprováděl.

Soud ve věci rovněž provedl **listinné důkazy**. Ze sdělení Energetického regulačního úřadu a ze spisu Správního řízení o udělení licence soud zjistil, že dne 5. 11. 2010 byla podána žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, konkrétně pro obchodní firmu s názvem XXXXX, kdy tuto žádost podal obžalovaný J.G.. V příloze žádosti, v seznamu jednotlivých provozoven je pak uveden název a číselný kód katastrálního území a parcelního číslo, jedná se o XXXXX a XXXXX, přičemž parcelní číslo XXXXX je přeškrtnuto. Celkový nainstalovaný elektrický výkon provozovny je označen 0,2223 MW. Dále je součástí žádosti rozhodnutí o zkušebním provozu ze dne 4. 11. 2010, vydáno Úřadem městyse XXXXX. Ze zprávy o revizi elektrického zařízení fotovoltaické elektrárny 220 kW, kterou zpracoval jako revizní technik obžalovaný, soud zjistil, že revize byla zahájena podle této zprávy 1. 11. 2010 a ukončena 4. 11. 2010 u fotovoltaické elektrárny XXXXX XXXXX, přičemž předmětem revize je elektrická instalace fotovoltaické elektrárny a její připojení na distribuční soustavu rozvodů, uzemňovací soustava systém fotovoltaické elektrárny a ochrana před škodlivými účinky atmosférické a statické elektřiny. Ze zprávy vyplývá, že fotovoltaické panely jsou zapojeny sériově po 18-ti, elektrárna se nachází na parcele č. 402/136. Z rozhodnutí o udělení licence ze dne 12. 11. 2010 soud zjistil, že držitel licence XXXXX byla udělena licence k výrobě elektřiny, přičemž se uděluje na 25 let ode dne vzniku oprávnění výkonu licencované činnosti. Ze sdělení spol. XXXXX a z faktur, objednávek a dodacích listů vyplynulo, že společnost dovážela pro spol. XXXXX množství palet s panely a dne 4. 11. 2010 dopravila do O. na výstavbu elektrárny kontejner s fotovoltaickými panely. Z cenného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2010

soud zjistil, že byla stanovena výkupní cena a zelené bonusy pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření u výroby elektřiny, využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, kdy byla stanovena výkupní cena elektřiny 12.500,- Kč, zelený bonus ve výši 11.400,- Kč. Ze sdělení spol. E.ON Energie a. s. vyplývá, že za rok 2011 odebral od spol. XXXXX elektřinu ve výši 149 344 kWh, za kterou zaplatil 14.934,40 Kč. Za rok 2012 se jednalo o 185 750,04 kWh za částku 55.725,20 Kč. V roce 2013 pak 172 902 kWh za 160.798,86 Kč a v roce 2014 130 495 kWh za 107.005,90 Kč. Ze sdělení spol. E.ON Distribuce a. s. soud zjistil, že první paralelní připojení fotovoltaických elektráren bylo provedeno 5. 12. 2010. Společnost E.ON Distribuce odebrala od spol. XXXXX v roce 2011 231,889 MWh za 3.172.242,- Kč a v roce 2012 293,746 MWh za 4.035.579,- Kč. Ze sdělení spol. OTE a. s. pak vyplynulo, že odebrala od spol. XXXXX v roce 2013 268,548 MWh za 2.287.454,80 Kč a v roce 2014 168,666 MWh za 2.145.635,58 Kč.

Další návrhy na doplnění dokazování soud zamítl jako nadbytečné, když obžalovaný navrhl přibrat znalce na přepočítání škody. Výši škody je možno vyčíslit na základě listinných důkazů, které jsou ve spise založeny i bez znaleckého posudku.

Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a vzal po zhodnocení těchto důkazů za prokázané, že obžalovaný J.G., jako jednatel společnosti XXXXX, úmyslně dne 5. 11. 2010 uvedl v omyl pracovníky Energetického regulačního úřadu v Jihlavě v tom, že fotovoltaická elektrárna společnosti XXXXX, umístěná v obci XXXXX, je kompletně postavena jako celek a připojena do distribuční sítě v požadovaném výkonu 0,22 MW, když v žádosti o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, ze dne 4. 11. 2010, příloze č. 12 k vyhlášce 426/2005 Sb., uvedl úmyslně nepravdivé údaje ohledně celkového instalovaného elektrického výkonu provozovny fotovoltaické elektrárny v obci XXXXX, když uvedl, že celkový instalovaný výkon je 0,2223 MW, nesprávně tvrdil, že fotovoltaická elektrárna je kompletně hotová na jím požadovaný licencovaný výkon, ačkoliv si musel být plně vědom toho, že k datu podání žádosti, tj. 5. 11. 2010, a udělení licence, tj. k 12. 11. 2010, byla zhotovena a zprovozněna pouze část fotovoltaické elektrárny o maximálním výkonu 0,15 MW. Jako revizní technik vyhotovil a předložil na Energetickém regulačním úřadě nepravdivou výchozí revizní zprávu o revizi elektrického zařízení fotovoltaické elektrárny, kterou vyhotovil osobně dne 4. 11. 2010, s termínem zahájení revize 1. 11. 2010, s nepravdivým závěrem, že elektrické zařízení fotovoltaické elektrárny je plně schopné uvedení do provozu, ačkoliv fotovoltaická elektrárna nebyla kompletně hotová. Na základě těchto úmyslně uvedených nepravdivých skutečností získal pro společnost XXXXX neoprávněně licenci na dobu 25 let, čímž zajistil pro společnost XXXXX zvýhodněnou úhradu za výrobu elektřiny formou zeleného bonusu pro rok 2010 ve výši 11.400,- Kč/MWh, ačkoliv věděl, že fotovoltaická elektrárna byla kompletně dokončena na licencovaný výkon nejdříve v květnu 2011, kdy na základě novely zákona č. 180/2005 Sb., zákonem č. 330/2010 Sb. v platném znění, pro výpočet byla stanovena výkupní cena od 1. 3. 2011 na daný typ fotovoltaické elektrárny ve výši 0,- Kč/MWh, kterou by získala v roce 2011, kdy byla fotovoltaická elektrárna skutečně dostavěna a zprovozněna na licencovaný výkon jako celek. Tímto jednáním získal a pokusil se získat pro společnost XXXXX neoprávněný prospěch v celkové výši nejméně 52.580.346,- Kč, a to za období od ledna 2011 do července 2014 ve výši nejméně 11.640.911,- Kč, která byla společnosti XXXXX vyplacena od

společnosti E.ON Distribuce a OTE a. s., a dále se pokusil vylákat neoprávněný prospěch za období od srpna 2014 do prosince 2030, což je garantovaná doba výkupu vyrobené elektřiny ve výši 40.939.435,- Kč, a to pro společnost XXXXX na úkor poškozeného českého státu.

Soud vzal dále za prokázané, že právnická osoba společnost XXXXX, ve které byl obžalovaný J.G. jediným jednatelem a společníkem, a to od 18. 12. 1996 do 8. 10. 2013, kdy od tohoto data jsou jednatelem obžalovaný J.G. a jeho syn M.G., ačkoliv společnost věděla, že protiprávním jednáním obžalovaného byl nárok na výkupní cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů, uvedených do provozu v roce 2010, získán neoprávněně, neboť fotovoltaická elektrárna ve skutečnosti nebyla k 31. 12. 2010 dokončená a licenci tak získala neoprávněně, tak i přesto zamlčela tyto podstatné skutečnosti společností E.ON Distribuce a OTE a. s., čímž nejdříve od 1. 1. 2012 využívala podvodného jednání svého jednatele, využívala omylu pracovníků Energetického regulačního úřadu, kteří vydali licenci k výrobě dotované elektřiny, a v období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 úmyslně neoprávněně vystavovala faktury za vyrobenou elektřinu ve fotovoltaické elektrárně v XXXXX s účtovanou výkupní cenou za výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 na společnost E.ON Distribuce, od 1. 1. 2013 do 31. 7. 2014 pak na společnost OTE a. s., čímž se společnost XXXXX neoprávněně obohatila na úkor českého státu, když vylákala částku ve výši 8.468.669,- Kč a dále se pokusila vylákat neoprávněný prospěch za období od srpna 2014 do prosince 2030 ve výši 40.939.435,- Kč, čímž uvedeným jednáním neoprávněně získala a hrozilo získání prospěchu ve výši nejméně 49.408.104,- Kč.

Oproti podané obžalobě soud poupravil výši způsobené škody, když do výše škody zahrnul pouze neoprávněně vyplacené zelené bonusy a nikoliv cenu vyrobené elektrické energie. V této části je nutno dát obžalovanému za pravdu, že po něm nelze spravedlivě požadovat, aby vyrobenou elektrickou energii dodával do sítě zadarmo. Proto byla od celkové škody odečtena částka za výkup elektrické energie, jedná se však pouze o cenu elektrické energie bez zeleného bonusu. Takto upravená škoda se poněkud snížila, jedná se však s ohledem na celkovou způsobenou škodu a škodu, která hrozila, o částku víceméně zanedbatelnou. Jedná se o částku v řádech statisíců.

Zástupce právnické osoby společnosti XXXXX k trestné činnosti nic neuvedl, z jeho výpovědi je zřejmé, že se zná s oběma současnými jednatelem společnosti, ale jinak o věci nic neví. Obžalovaný J.G. se pak hájil v tom směru, že fotovoltaická elektrárna byla ke dni vyhotovení revizní zprávy nainstalována na plný výkon, nebyla sice skutečně postavena na obou pozemcích, k tomu pak došlo až v roce 2011, ale již ke dni 4. 11. 2010 byla nainstalována na plný výkon na jedné části pozemku, na které bylo nainstalováno 45 stojanů. S ohledem na to, že v průběhu budování fotovoltaické elektrárny dospěla společnost k závěru, že bude nutno elektrárnu rozšířit, ale pozemek, na kterých jej chce rozšířit, je nutno vyjmout ze zemědělského půdního fondu, kdy tuto proceduru brzdil starosta obce XXXXX, se kterým nemá obžalovaný dobré vztahy, bylo nutno řešit problematiku výkonu fotovoltaické elektrárny, a bylo rozhodnuto, že se fotovoltaické panely na některé stojany a to konkrétně na jednu třetinu stojanů, namontují i ze spodní části, aby měla elektrárna požadovaný výkon. Panely však neměly takový výkon, jak si obžalovaný představoval, navíc některé byly vadné, proto se musely demontovat a vrátit. Posléze poté, co bylo získáno povolení, byla elektrárna rozšířena o další stojany a na ně pak byly namontovány panely.

Obhajoba obžalovaného je vyvrácena svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy. Pokud se týká tvrzení obžalovaného, že na jedné třetině stojanů byly namontovány fotovoltaické panely zesponu, tak je nutno uvést, že vůbec poprvé se o tom zmiňuje svědek M.G. ve své výpovědi v rámci přípravného řízení. Do té chvíle se o tom, že by měly být fotovoltaické panely namontovány na stojanech i zesponu, nezmiňoval nikdo jiný včetně obžalovaného. Z žádné z listin, které obžalovaný předkládal příslušným úřadům, nevyplývá, že by měly být na fotovoltaické elektrárně namontovány panely na stojanech i zesponu. Tato okolnost nevyplývá ani z projektu Jana Lásla, nevyplývá to ani ze stavební dokumentace, ani z ničeho, co bylo podáno stavebnímu úřadu či Energetickému regulačnímu úřadu. V žádném z dokumentů se neuvádí, že by fotovoltaické panely měly být na jedné třetině stojanů namontovány i zesponu. Naopak všude ve všech řízeních, která se ohledně fotovoltaické elektrárny vedla, obžalovaný uváděl v žádostech, že na jednom stojanu bude 18 panelů, nikde neuváděl, že by na některých stojanech mělo být panelů 36, tj. 18 shora, 18 zesponu. Elektrárna byla vyprojektována na výkon 0,22 MW, kdy na 65 stojanech mělo být nainstalováno celkem 1 170 fotovoltaických panelů, což přesně odpovídá počtu 18 panelů na jednom stojanu.

Skutečnost, že na stojanech nebyly panely namontovány zesponu, vyplývá i ze svědeckých výpovědí svědků M. a J., zaměstnanců společnosti XXXXX. Obžalovaný sice uvedl, že se s těmito svědky nerozešel v dobrém a tudíž by mohli mít tendence nevypovídat věrohodně, avšak soud v jejich výpovědích nezaznamenal žádný náznak toho, že by svou výpovědi chtěli obžalovanému nebo společnosti XXXXX uškodit. O důvěryhodnosti těchto svědků nemá soud pochyby. Z jejich výpovědí pak jednoznačně vyplývá, že fotovoltaické panely zesponu montovány nebyly. Tito svědci byli ve společnosti XXXXX zaměstnáni v letech 2010 i 2011 a z jejich výpovědí vyplývá, že se podíleli na montáži fotovoltaických panelů fotovoltaické elektrárny, ale tyto panely byly pokládány pouze shora nikoli zesponu. V roce 2011 pak došlo k rozšíření elektrárny. Svědci jednoznačně vyloučili, že by panely byly na stojanech namontovány i zesponu, tj. obráceny směrem k zemi. Před soudem sice vypovídali i další osoby, které uváděly, že se podílely na montáži panelů na stojany. Jedná se o svědky W.a, V. a P.. Při hodnocení jejich svědeckých výpovědí však soud dospěl k závěru, že tito svědci se snažili svou výpovědi pomoci obžalovanému a zejména pak firmě XXXXX. Jedná se o kamarády svědka M. G., tj. syna obžalovaného, popř. o jeho zaměstnance. Z jejich výpovědí vyplynulo, že se jak s obžalovaným, tak s jeho synem dobře znají, jsou v častém kontaktu a z jejich výpovědí byla zřejmá snaha pomoci obžalovanému či firmě XXXXX. Nadto byly výpovědi těchto svědků značně neurčité, na značnou část věcí si nebyli schopni vzpomenout, ale všichni si kupodivu velmi dobře vybavili, že na stojany byly montovány panely i zesponu.

O tom, že by měly být panely montovány zesponu, se v rámci hlavního líčení zmínil i svědek Daněček, který navíc uváděl, že elektrárna byla dostavěná a všechny panely byly na svém místě. Když byl konfrontován se svou dřívější výpovědí, pak uvedl, že se spletl a že na policii omylem označil jinou elektrárnu. Toto jeho vysvětlení však není uspokojivé, neboť by bylo značně podivné, že by si s mnohem větším časovým odstupem svědek vzpomněl na něco, na co si nevzpomněl při svém prvním výslechu, který mu předcházela o několik let a byl mnohem časově blíže předmětné události. Navíc si svědek i v rámci své výpovědi u hlavního líčení protirečnil, když na přímý dotaz uvedl, že na žádné z fotovoltaických elektráren neviděl, že by byly panely namontovány zesponu. Až na opakovaný dotaz obhájce si najednou „záračně“ vzpomněl, že na elektrárně společnosti XXXXX byly panely zesponu

namontovány. Výpověď svědka D., kterou učinil v rámci hlavního líčení dne 15. 9. 2016, pak soud považuje za značně nevěrohodnou právě pro výše zmíněné rozpory a je tak nutno vycházet z jeho prvotní výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení. Tato výpověď sice byla učiněna formou úředního záznamu dle ust. § 158 trestního řádu, nicméně tato výpověď byla provedena jako důkaz, když byla za souhlasu stran dle § 211 odst. 6 trestního řádu čtena a k osobní svědecké výpovědi svědka D. pak bylo přistoupeno až na základě pokynu Vrchního soudu. Krajský soud tak dospěl k závěru, že jeho výpověď učiněná v rámci přípravného řízení formou úředního záznamu je procesně použitelná, neboť již jednou jako důkaz použita byla, přičemž ze strany odvolacího soudu nebylo Krajskému soudu vytknuto, že by snad byla učiněna neprocesně, když, jak již bylo uvedeno, byla jeho výpověď čtena za souhlasu stran dle ust. § 211 odst. 6 trestního řádu. Soud tedy vychází z jeho prvotní výpovědi. Pokud se pak týká svědka S., ten stejně jako v přípravném řízení setrval na tom, že na elektrárně byly namontovány panely všechny, ale k detailům se nedokázal vyjádřit, když ani on neuvedl, že by byly panely namontovány zesponu. Jak je však možné, že podle něj byly namontovány panely všechny, když v březnu či květnu následujícího roku tam namontovány nebyly, nebyl schopen vysvětlit.

Soud tedy po provedeném dokazování dospěl k jednoznačnému závěru, že na fotovoltaické elektrárně v prosinci 2010 žádné panely nebyly na stojanech namontovány i zesponu. Svědecké výpovědi svědků W.a, V., P. i M. G. jsou v rozporu s ostatními důkazy, které byly u hlavního líčení provedeny, když např. z listinných důkazů nevyplývá, že by v rámci stavebního řízení či v řízení o udělení licence byly předloženy úřadům takové dokumenty, ze kterých by bylo možno zjistit, že jsou panely na stojany namontovány i zesponu. Toto není uvedeno ani v projektu a neexistuje žádná dokumentace v listinné podobě či v podobě fotodokumentace, ze které by vyplývalo, že panely na stojanech skutečně zesponu namontovány byly. I sám obžalovaný jako oznamovatel v březnu 2011 podával trestní oznámení na neznámého pachatele, když došlo k poničení čtyř fotovoltaických panelů a uvedl, že se elektrárna sestává ze 45 trakerů, na kterých je umístěno celkem 810 fotovoltaických panelů. O tom, že by nějaké panely byly umístěny zesponu, nehovořil.

Obžalovaný se dále hájil tím, že v době, kdy zpracovával revizní zprávu a kdy ji předkládal Energetickému regulačnímu úřadu, tak již byla elektrárna hotová a dostavěná na plný výkon 220 kW. V tomto bodě je jeho obhajoba vyvrácena dalšími listinnými důkazy založenými ve spise. Z vyjádření společnosti XXXXX vyplynulo, že dovážela fotovoltaické panely pro společnost XXXXX a. s., od které byly zakoupeny panely právě společností XXXXX. Náklad fotovoltaických panelů byl společností XXXXX do O. dopraven teprve dne 4. 11. 2010. Pokud tedy obžalovaný v revizní zprávě uvedl, že 4. 11. 2010 byla elektrárna nainstalována na plný výkon, tak vědomě lhal, neboť teprve toho dne byly panely dodány na stavbu elektrárny a teprve 4. 11. 2010 mohlo být vůbec započato s montáží těchto panelů na stojany. Panely byly navíc dodány v množství 792 ks a nikoliv 1 170 ks. 792 ks fotovoltaických panelů pak nemohlo dávat požadovaný výkon 220 kW. Jiný doklad o převzetí fotovoltaických panelů pak nebyl soudu předložen, nebyl orgány činnými v trestním řízení zajištěn ani předložen ze strany obžalovaného či společnosti XXXXX. Dne 4. 11. 2010 tedy elektrárna nemohla být postavena a instalována na plný výkon. Z fotodokumentace pořízené v březnu 2011 a v květnu 2011 pak vyplývá, že ani na jaře roku 2011, tedy nejméně ještě v květnu 2011, nebyla elektrárna plně dostavěna. Z výpovědí svědků M. a J. vyplynulo, že až zhruba někdy v polovině roku 2011 došlo k dokončení elektrárny.

Dalším důkazem svědčícím o tom, že elektrárna nebyla dostavěna na plný výkon již v listopadu 2010, je uzavřená pojistná smlouva s pojišťovnou Kooperativa. Ta byla uzavřena dne 16. 11. 2010 a elektrárna byla pojištěná jako ve výstavbě. Je nelogické, pokud by byla elektrárna dokončena, aby byla pojišťována jako ve výstavbě. Navíc v podkladech pro uzavření pojistné smlouvy je uvedeno, že do konce roku 2010 bude hotovo a připojeno celkem 45 trakerů a v dalším roce bude elektrárna rozšířena o dalších 20, přičemž na každém trakeru je 18 fotovoltaických panelů. Zase zde není nikde zmíněno, že by na jednom trakeru mělo být umístěno panelů více.

Z dalších výpovědí svědků pak vyplynulo, že nikdo neprovedl přesnou kontrolu počtu fotovoltaických panelů nainstalovaných ve fotovoltaické elektrárně. Svědek Marek z Energetického regulačního úřadu uvedl, že u takto malých elektráren se kontroly nedělaly a vycházelo se z revizní zprávy. Svědek A., který zprostředkoval uzavření pojistné smlouvy, elektrárnu vizuálně zkontroloval, ale v té době byla ve výstavbě a bez panelů. Rovněž svědek Č., zaměstnanec stavebního úřadu v XXXXX, připustil, že elektrárnu vizuálně zkontroloval, ale panely nepočítal. O věrohodnosti svědků D. a S. se soud zmiňoval již výše a i na základě jejich výpovědi dospěl k závěru, že ani tito svědci panely nepřepočítali. Díky této nedůslednosti tak mohl obžalovaný předstírat, že je elektrárna nainstalována na plný výkon, i když tomu tak ve skutečnosti nebylo.

Soud po vyhodnocení všech shora uvedených důkazů dospěl k jednoznačnému závěru, a to, že fotovoltaická elektrárna v XXXXX ke dni, kdy jí byla udělena licence, tj. ke 12. 11. 2010, nebyla dokončena a instalována na plný výkon 220 kW, ale maximálně na výkon 150 kW, což odpovídá instalaci 810 ks fotovoltaických panelů na 45 trakerech. K rozšíření výkonu pak nedošlo ani do konce roku 2010, ale až na jaře roku 2011. Obžalovaný si byl této skutečnosti dobře vědom, úmyslně vyhotovil nepravdivou revizní zprávu jako revizní technik, ve které uvedl, že elektrárna je kompletně hotová, schopna uvedení do provozu a je bezpečná. Ve skutečnosti tomu tak nebylo a elektrárna, pokud chce získat licenci, musí být kompletně dokončena na požadovaný výkon. Nelze tak činit etapově, tj. že by elektrárna byla dokončena nejprve na určitý výkon, a teprve po nějaké době dostavěna na ten výkon, o který žádá a který je uveden v žádosti o udělení licence. Jednoznačně to vyplynulo z výpovědi svědků H. a M., kteří jasně uvedli, že pokud by Energetický regulační úřad přišel na tu skutečnost, že elektrárna není dostavěna na výkon 220 kW, ale pouze na 150 kW, následovalo by přerušení řízení, výzva žadateli licence k odstranění nedostatků, a pokud by k tomu nedošlo, řízení by bylo zastaveno a licence by nebyla udělena. Úřad sám od sebe nemohl udělit licenci na nižší výkon. Této okolnosti si byl obžalovaný jako revizní technik a osoba zběhlá v těchto věcech vědom. Pokud by tedy Energetický regulační úřad zjistil, že elektrárna je dostavěna jenom na 150 kW a nikoliv na 220 kW, licenci by obžalovanému neudělil. Fotovoltaická elektrárna společnosti XXXXX v XXXXX tak licenci vůbec dostat neměla. To, že k tomu nakonec došlo, bylo výsledkem podvodného jednání obžalovaného J.G., který uvedl v omyl pracovníky Energetického regulačního úřadu, přičemž motivem jeho jednání bylo získání zeleného bonusu ve výši 11.400,- Kč za MWh vyrobenou fotovoltaickou elektrárnou, tzv. sluneční elektřinu, kdy tato částka byla vyplácena za vyrobenou fotovoltaickou elektřinu fotovoltaických elektráren uvedených do provozu do 31. 12. 2010. Novelou zákona č. 185/2005 Sb. zákonem č. 330/2010 Sb. bylo stanoveno, že fotovoltaické elektrárny o velikosti elektrárny XXXXX v XXXXX, uvedené do provozu po 1. 3. 2011, již nebudou získávat žádný zelený bonus, tj.

bonus bude ve výši 0,- Kč za MWh. Z provedeného dokazování vyplynulo, že elektrárna pak byla dostavěna na plný výkon až po tomto datu, až po 1. 3. 2011, pravděpodobně někdy v květnu 2011. Z fotodokumentace, která byla pořízena právě v květnu 2011, je zcela zřejmé, že elektrárna stále není na plný výkon dostavěná a i z výpovědi svědků M. a J. vyplynulo, že k tomu došlo někdy zhruba v polovině roku 2011. V tomto případě by však fotovoltaická elektrárna společnosti XXXXX nárok na zelený bonus neměla.

Soud se zabýval rovněž otázkou, zda obžalovaný nejednal v omylu skutkovém či právním. Podle ust. § 18 odst. 1 trestního zákoníku ten, kdo při spáchání činu nezná ani nepředpokládá jako možnou skutkovou okolnost, která je znakem trestného činu, nejedná úmyslně. Tím není dotčena odpovědnost za trestný čin spáchaný z nedbalosti. Podle § 18 odst. 4 trestního zákoníku, kdo při spáchání činu mylně předpokládá skutkovou okolnost, která vylučuje jeho protiprávnost, nejedná úmyslně. Tím není dotčena odpovědnost za trestný čin spáchaný nedbalostí. Pokud se týká omylu právního, ten je upraven v § 19 trestního zákoníku. Podle § 19 odst. 1 trestního zákoníku kdo při spáchání trestného činu neví, že jeho čin je protiprávní, nejedná zaviněně, nemohl-li se omylu vyvarovat. Podle § 19 odst. 2 trestního zákoníku se omylu bylo možno vyvarovat, pokud povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývá pro pachatele ze zákona nebo jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce, anebo mohl-li pachatel protiprávnost činu rozpoznat bez zřejmých obtíží.

Z výpovědi svědka H., z vyjádření Energetického regulačního úřadu a i z energetického zákona vyplývá, že pokud má být vydána licence na požadovaný výkon, musí být fotovoltaická elektrárna hotova kompletně na licencovaný výkon, tzn. že pokud obžalovaný podal žádost na vydání licence na výkon elektrárny 220 kW, nemohl se domnívat, že pokud má elektrárnu dostavěnou jenom na 150 kW, tak v případě, že Energetický regulační úřad tuto okolnost zjistí, mu vydá licenci na elektrárnu o výkonu 150 kW. A tedy pokud žádá o licenci na vyšší výkon a má dostavěnou elektrárnu na nižší výkon, tak se dopouští podvodu jenom v té části, kdy elektrárnu podanou nemá. Obžalovaný je revizním technikem, sám uvedl, že se v oboru pohybuje, už do revizní zprávy uvedl nepravdivé údaje, když je zcela zřejmé, že 4. 11. 2010 nebyl na elektrárně nainstalován ani výkon 150 kW. Obžalovaný si byl vědom skutečnosti, že elektrárna musí být dostavěna na výkon, který je uvedený v žádosti o licenci, jinak licence nemůže být udělena. Obžalovaný jako revizní technik energetický zákon zná, navíc platí zásada, že neznalost zákona neomlouvá. Obžalovaný nemohl jednat v omylu skutkovém ani právním, omyl je zde vyloučen už jenom právní úpravou. Soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného není jednáním v omylu skutkovém ani právním a trestní odpovědnost obžalovaného tak zůstává zachována.

Obžalovaný se shora popsaným jednáním dopustil zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, když uvedl pracovníky Energetického regulačního úřadu v omyl a obohatil tím společnost XXXXX, způsobil na cizím majetku škodu velkého rozsahu, kdy i částečně jednání obžalovaného zůstalo ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a částečně bylo dokonáno. Dokonáno bylo za období od ledna 2011 do července 2014, kdy obžalovaný svým jednáním způsobil škodu v celkové výši 11.640.911,- Kč v období od srpna 2014 do prosince 2030, kdy končí garantovaná doba výkopu elektřiny, zůstalo ve stádiu pokusu a v tomto období mohl obžalovaný způsobil škodu přesahující dalších 40 mil. Kč.

Obžalovaný se trestné činnosti dopustil jako jednatel společnosti XXXXX, tedy jednatel právnické osoby. Tato pak nese trestní odpovědnost za jednání svého jednatele. Právnická osoba společnost XXXXX byla také příjemcem neoprávněného prospěchu a trestnou činnost prováděl obžalovaný v její prospěch. V době, kdy došlo ke spáchání trestného činu, byl obžalovaný jediným jednatelem a společníkem společnosti XXXXX. Tato využila omylu, do kterého uvedl obžalovaný G. pracovníky Energetického regulačního úřadu, a v době od 1. 1. 2012, kdy začíná trestní odpovědnost právnických osob v České republice, společnost XXXXX na základě neoprávněně získané licence vylákala od České republiky, společnosti OTE a E.ON Distribuce na zelených bonusech neoprávněně částku 8.468.669,- Kč a dále měla v úmyslu vylákat až do konce roku 2030 na zelených bonusech další částku přesahující 40 mil. Kč. Společnost XXXXX se tak rovněž dopustila zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Pokud se týče zavinění, soud hodnotí jednání obžalovaného J.G. jako úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy obžalovaný chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem. O úmyslu obžalovaného G. čin spáchat svědčí i ta skutečnost, že v době, kdy vyhotovoval nepravdivou revizní zprávu, nebyla elektrárna ani zdaleka dostavěna na plný výkon, tuto revizní zprávu předložil pracovníkům Energetického regulačního úřadu, tvrdil, že elektrárna je nainstalována na plný výkon a toto jeho jednání bylo vedeno motivem získání včasné licence, na základě které mohl nárokovat zelený bonus ještě za rok 2010. Obžalovaný tak činil s úmyslem získat neoprávněný finanční prospěch.

Rovněž společnost XXXXX jednala v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když si byla vědoma toho, že její jednatel získal licenci k výrobě elektrické energie neoprávněně a společnost XXXXX tyto neoprávněné výhody využívala při prodeji elektrické energie a získává tak neoprávněně zelené bonusy, na které neměla nárok.

Při úvaze o druhu a výši trestu vyšel soud ze všech kritérií ust. § 39 trestního zákoníku a § 14 zákona č. 418/2011 Sb. V případě obžalovaného J.G. soud zjistil, že se jedná o osobu bezúhonnou, která nebyla trestána ani projednávána pro přestupek. Obžalovaný je jednatelem společnosti XXXXX. Pokud se týče polehčujících okolností, tak obžalovanému výrazně polehčovala právě jeho dosavadní trestní bezúhonnost. Jako přitěžující okolnost pak soud zhodnotil zejména výši škody, která skutečně vznikla, přičemž vzal v potaz i výši hrozící škody, tj. tu část, která zůstala ve stádiu pokusu, když se jedná o škodu v řádech desítek milionů korun. Obžalovanému hrozil trest odnětí svobody podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku od 5 do 10 let. Zejména s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného pak byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na samé spodní hranici takto stanovené zákonné sazby, tj. trest odnětí svobody v trvání 5 let. Současně s přihlédnutím k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného pak soud zařadil podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku obžalovaného do věznice s dozorem, když dospěl k závěru, že s ohledem na osobu obžalovaného bude působení na něj, aby vedl řádný život, lépe zaručeno právě ve věznici s dozorem, byť s ohledem na výši trestu, měl být obžalovaný správně zařazen do věznice s ostrahou.

K právnické osobě XXXXX soud zjistil, že se doposud jednalo o bezúhonnou společnost. S přihlédnutím k výši způsobené škody i výši škody, která reálně hrozila, pak soud uložil právnické osobě XXXXX v souladu s ust. § 19 zákona č. 418/2011 Sb., za podmínek stanovených v § 71 odst. 1 trestního zákoníku trest propadnutí náhradní hodnoty, a to konkrétně částky ve výši 8.860.000,- Kč, která byla zajištěna na účtu společnosti, který je veden u České spořitelny. Jedná se o finanční prostředky, které jsou výnosem z trestné činnosti spáchané společností XXXXX. Pokud se týká navrhovaného uložení trestu uveřejnění rozsudku, pak soud dospěl k závěru, že uložení trestu náhradní hodnoty je dostatečným trestem pro obžalovanou právnickou osobu, a to i s přihlédnutím k tomu, že se jedná o nemalé finanční prostředky. Trest uveřejnění rozsudku pak soud považuje jako zbytečně přísný, když trest propadnutí náhradní hodnoty bude postačovat k tomu, aby se právnická osoba XXXXX napříště vyvarovala protiprávního jednání.

Soud rovněž rozhodl o náhradě škody. K trestnímu řízení se jednak připojil Energetický regulační úřad, zastoupen Úřadem státu pro zastupování ve věcech majetkových, a to s nárokem na náhradu škody ve výši 12.033.997,- Kč. Dále se pak připojila společnost OTE a. s. s částkou 4.355.265,28 Kč. Energetický regulační úřad však ve svém připojení se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nedoložil žádné listiny, ze kterých by bylo zřejmé, jak k výši škody dospěl a proč ji nárokuje, tj. jakým způsobem mu byla škoda způsobena. Pokud se pak týká společnosti OTE a. s. zde se jedná o distributora elektrické energie, která přeprodává elektrickou energii koncovým uživatelům a elektrickou energii, kterou odebrala od společnosti XXXXX za cenu se zeleným bonusem, pak přeprodala koncovým uživatelům, kteří uhradili i cenu se zeleným bonusem. Elektrickou energii, za kterou pak společnost OTE elektrickou energii přeprodala, byla koncovým uživatelům prodána i s již výše zmíněným zeleným bonusem, kteří ji pak zaplatili. Ve stručnosti se dá říct, že škodu zaplatil každý z koncových uživatelů elektrické energie a společnosti OTE a.s. žádná škoda nevznikla. Soud proto odkázal oba poškozené podle § 229 odst. 1 trestního řádu se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či nespěch obžalovaného. (§ 249/ 1,2 tr. ř.)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. ř.)

Krajský soud v Brně
dne 3. listopadu 2016

Mgr. Michal Zámečník v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Jedličková